

Onderwerp: consignatie
Artikel 52 lid 3 cao PB 2005 - 2007

Omschrijving geschil

De werknemer is van mening dat de situatie dat hij op een blokdag een uur voor aanvang daarvan bereikbaar moet zijn, moet worden gezien als 'anders dan in consignatie', zoals bepaald in artikel 52 lid 3 van de cao. Werkgever is van mening dat artikel 52 lid 3 van de cao niet van toepassing is op deze situatie.

Uit de stukken valt op te maken dat bij de werkgever contactmomenten bij de bloktijdenregeling bekend zijn. Er is een zogenoemd eerste contactmoment waarbij de medewerker, vooraf aan de desbetreffende blokdienst(en), tijdens zijn reguliere, wel vooraf ingeplande dienst, telefonisch bereikbaar is op het object waar de werknemer door de werkgever tewerk is gesteld. De werkgever zal proberen zoveel mogelijk de blokdiensten in het eerste contactmoment in te vullen. Er is ook een tweede contactmoment, waarbij de medewerker wordt geacht, voor een dagblok van 06.30 uur tot 10.00 uur, voor een avondblok van 12.00 uur tot 13.00 uur en voor een nachtblok van 21.00 uur tot 22.00 uur, op het bij de planning bekend zijnde telefoonnummer bereikbaar te zijn. De medewerker die zijn telefoonnummer niet ter beschikking heeft gesteld aan de werkgever moet tijdens de voorgaande contactmomenten contact opnemen met de planning op het voor hem bekende nummer. Als werkgever geen contact heeft kunnen leggen met de medewerker is het de verantwoordelijkheid van de medewerker om alsnog voor het einde van het contactmoment met de planning contact op te nemen en zodoende te borgen dat contact in elk geval tot stand komt.

Werknemer stelt dat hij en zijn collegae op een blokdag een uur voor aanvang bereikbaar moeten zijn en dat deze situatie valt onder artikel 52 lid 3 van de cao, te weten dat de werknemer die anders dan in consignatie bereikbaar moet zijn om telefonische opvolging te kunnen geven in het kader van de te nemen actie, recht heeft op een vergoeding van € 27,80 bruto per loonperiode. Werknemer wil deze vergoeding ook ontvangen want, zo stelt hij, een uur voordat de dienst zou kunnen beginnen is de werknemer vrij en dit uur wordt niet vergoed.

Uitspraak (12 november 2007)

De Sociale Commissie heeft de notulen van voorgaande cao-onderhandelingen geraadpleegd en geconstateerd dat in 1992 onderhandeld is over de consignatieregeling. Op 9 maart 1992 en 16 maart 1992 zijn partijen bij de cao overeengekomen dat twee regelingen in de cao ter zake van consignatie moeten worden opgenomen, te weten een regeling waarbij een vergoeding plaatsvindt bij inschaling in groep 1 tot met 5 bij werkelijke opkomst en (daarnaast) een tweede regeling, waarbij een vergoeding van f. 50,- per periode wordt verstrekt op het moment dat men een semafoon bij zich draagt, om op deze wijze telefonisch opvolging te kunnen geven in het kader van te nemen actie, en indien men niet valt onder de eerste consignatieregeling.

Uit de notulen blijkt dat (van werkgevers- en werknemerszijde) met deze bijzondere regeling met name gekeken is naar objectcoördinatoren of werknemers die zijn ingedeeld in groep zes of zeven en die voor een beperkt gedeelte al vrijgesteld zijn van het uitoefenen van beveiligingswerkzaamheden waarbij zij wel bereikbaar moeten zijn voor het (telefonisch) geven van advies.

Gelet op deze bedoeling is de regeling in artikel 52 lid 3 cao niet bedoeld voor de groep van werknemers voor wie werkgever de contactmomentenregeling heeft ingevoerd. De contactmomenten bestaan voor de werknemers die al voor blokdiensten zijn

ingeroosterd. De bijzondere consignatie in lid 3 van artikel 52 cao is niet voor hen bestemd maar voor een andere, bijzondere groep werknemers.

Deze werknemers zijn (al) voor een beperkt gedeelte vrijgesteld van het uitoefenen van beveiligingswerkzaamheden, maar moeten wel bereikbaar zijn voor het telefonisch geven van advies.